

STSJ de Múrcia de 19 de maig de 2014, recurs 154/2013

Efectes del silenci administratiu en procediments de sol·licitud d'havers suposadament pendents i situacions administratives (accés al text de la sentència)

Un funcionari va sol·licitar el 2010 al seu ajuntament la **percepció d'havers corresponents a la situació d'expectativa de destí entre 1994 i 1995, i posteriorment des de 1995 fins la data de la sol·licitud com a conseqüència de trobar-se suposadament en excedència forçosa**, i en ambdós períodes amb la inclusió de les cotitzacions a la Seguretat Social. L'ajuntament no va resoldre la petició.

En primera instància el jutjat contenciós administratiu va estimar el recurs. Va argumentar que el *Real Decreto 1777/1994, de 5 de agosto, de adecuación de las normas reguladoras de los procedimientos de gestión de personal a la Ley 30/1992, de 26 de noviembre, de Régimen Jurídico de las Administraciones Públicas y del Procedimiento Administrativo Común* no regulava la sol·licitud presentada, ja que no era una sol·licitud de reingrés i que, en conseqüència, operava el règim del silenci positiu.

En canvi, **el TSJ revoca la sentència**, i dictamina el següent:

- **No consta a l'expedient la petició, per part del recurrent, del reconeixement de les situacions administratives** d'expectativa de destí primer, i d'excedència forçosa després.
- **Aquest mateix jutjat** que va conèixer aquest cas **va dictar una sentència en què va desestimar el reingrés d'aquest funcionari, atès que provenia d'una excedència voluntària.**
- Si no hi ha declaració de situació administrativa d'excedència forçosa o expectativa de destí, en atenció precisament a la sentència que desestimava el seu reingrés, **no és possible sol·licitar uns havers que deriven d'aquelles situacions.**
- L'única manera en què es pot entendre la petició relativa a l'abonament d'aquests havers i drets seria com a una **indemnització per danys i perjudicis per responsabilitat patrimonial de l'Administració. Però en aquest cas, segons l'art. 142.7 de la Ley 29/1998, de 13 de julio, reguladora de la Jurisdicción Contencioso-administrativa, el sentit del silenci és negatiu.**
- A més, **no es podrien reconèixer uns drets des de l'any 1994 perquè estan prescrits, llevat els 4 anys anteriors a la presentació de la sol·licitud.**